

Sygn. akt : VU 1600/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 października 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 września 2013r. A. G. zwrócił się wypłatę zawieszanej emerytury za okres od 1 października 2011r. do 1 listopada 2012r. wraz z odsetkami.

Decyzją z 8 października 2013r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy uchylenia decyzji z dnia 11 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 30 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 11 października 2011r. wnioskodawcy zawieszono wypłatę emerytury od 1 października 2011r. Zaś decyzją z dnia 10 grudnia 2012r., po rozpoznaniu wniosku z 4 grudnia 2012r. przeliczył świadczenie wnioskodawcy i podjął jej wypłatę od 1 grudnia 2012r. , tj. od dnia ustania zatrudnienia.

W dalszej części uzasadnienia decyzji z 8 października 2013r. wskazał, iż z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada

2012r. Zatem nie jest zasadne uchylenie decyzji z dnia 11 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r., co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca A. G. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 01 października 2011 r. do dnia 30 listopada 2012 r. Wskazywał, iż jak wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. K 2/12 bezpodstawne było zawieszanie wypłaty jego świadczenia z powodu kontynuowania przez niego zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 15 grudnia 2008r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy A. G. prawo do emerytury od 1 listopada 2008r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawca był zatrudniony w (...) Zakład (...) we W.. Organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia wskazując, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. W dniu 14 stycznia 2009r. ubezpieczony złożył wniosek o wznowienie wypłaty przyznanej emerytury. Decyzją z 21 stycznia 2009r. wznowiono mu wypłatę świadczenia od 1 stycznia 2009r. Decyzją z 11 października 2011 r. organ rentowy, zawiesił wypłatę tej emerytury z powodu kontynuowania zatrudnienia. Kilkoma następnymi decyzjami emerytura wnioskodawca była przeliczana (celem uwzględnienia kolejnych okresów zatrudnienia), przy czym jej wypłatę zawieszano wobec kontynuowania przez niego zatrudnienia. Zaś decyzją z 10 grudnia 2012r. uwzględniono mu w wymiarze świadczenia kolejny okres ubezpieczenia i przeliczono emeryturę od dnia ustania jego zatrudnienia tj. od 1 grudnia 2012r.

W dniu 30 września 2013r. A. G. złożył wniosek o wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011r. do 1 listopada 2012r. wraz z odsetkami. W dniu 8 października 2013r. organ rentowy skarżoną decyzją odmówił wypłaty tego wyrównania.

/bezsporne/

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285).

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały

prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie znajduje zastosowania do skarżącego, skoro prawo do emerytury zostało mu przyznane decyzją z dnia 15 grudnia 2008r. od 1 listopada 2008r. tj. w stanie prawnym, w którym obowiązywał przepis art. 103 ust. 2 a ustawy emerytalnej, będący w swej treści odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 103 a ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z powyższego wynika, że w reżimie prawnym, w którym ubezpieczony nabył prawo do świadczenia emerytalnego nie było możliwości pobierania tego świadczenia bez rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał zatrudnienie po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.